

Пасха Господня.

„Въ първия месецъ, въ четиринадесетия денъ на месеца привечерь, пасха Господня е“. *)

Мждрецътъ си представя нѣщата другояче, не както обикновениятъ човѣкъ. Невежата, обикновениятъ човѣкъ казва: Огънь отъ огънь произлиза. — Не, огънътъ никога не произлиза отъ огъня. Казва се, че огънътъ е вѣченъ. И това не е вѣрно. За да бжде огънътъ вѣченъ, трѣбва да го е запалилъ нѣкой, който е вѣченъ. Това е философски въпросъ, както въпросътъ за време и пространство. Цѣли томове сж писани по този въпросъ, но и до днесъ още не сж го разрешили. И следъ сто хиляди години едва ли ще го разрешатъ. Обаче, ако влѣзете въ свѣта на мждрецитѣ, тамъ и децата знаятъ, какво представятъ времето и пространството.

Пространството се отнася до външния, до обективния свѣтъ. Външниятъ свѣтъ дава форма, изразъ на реалността. Безъ пространството, никаква външна форма, никаква реалность не може да се прояви. Пространството е външно качество на Битието, а времето — вътрешно. Всичко, каквото става въ природата, има своето субективно отношение къмъ нѣщата. Когато говоримъ за дълго и късо време, ние не можемъ да докажемъ обективно, колко е дълго или късо времето. Това показва, че понятието за време е субективно. Нѣкой може да изпреде единъ тнѣкъ конецъ и да каже, че го е изпрелъ за кратко време. Това време може да бжде 30 секунди, 30 минути или единъ часъ.

Понятията за време и пространство иматъ смисълъ за необикновенитѣ хора. Обикновенитѣ хора се чудятъ, защо трѣбва да се занимаватъ съ тѣзи въпроси. Обаче, ако нѣма понятие за време и пространство, човѣкъ нѣма да има понятие за живота, защото той се проявява въ време и пространство, т. е. външно и вътрешно. Човѣкъ може да нѣма ясна представа за вре-

*) Левитъ 23 : 5.